

**De Vita Et Rebus Gestis Christophori Bernardi Episcopi Et
Principis Monasteriensis Decas**

Alpen, Johann von

Coesfeldiae, 1694

19. Neo-Princeps restaurat pietatem. Eliminat è Clero concubinatum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68495](#)

1651.

cipem renunciat, datamque Regalium & temporalis cuiuscunque jurisdictionis, plenique imperij potestatem amplissimo diplomate testatam facit; veneratione, obsequela & fide Principibus debitâ, Magistratibus juxta ac subditis, iterum & serio imperatâ.

Igitur *Christophorus Bernardus*, Pon-
tificis & Imperatoris authoritate, renun-
ciatus jam Episcopus, & Imperij Princeps 19.
Neo-
Princeps
restau-
rat pie-
tatem.
à restaurandâ pietate novi Regiminis ad-
ministrationem exorditur. Quippe Reli-
gionem avitam non parum labefactarat ser-
pens pridem illicium novitatis; Numinis
cultum valde imminuerat Martis licentia,
tot annos continuata, & tot secum scelera
trahens; ut utrumque erigere & in pri-
stinam reponere dignitatem, publicæ feli-
citatis interesset. Sacræ alibi ædes ruinam
minari visæ, alibi destitutæ supellestile fa-
crà, plurimis locis profanatæ erant. Sa-
cris initiati, magnam partem præ otio lasci-
vientes fœdâ spurcitie dehonestarant vi-
tam DEO devotam. Foverant à multis
retrò annis, seu dominantium incuriâ, seu
Bellorum injuriâ, absque ullo rubore su-
spectas mulieres domi (Focarias seu Con-
cubinas vocabant) tractarântque non se-
cùs ac in permisso matrimonio conjuges Non pa-
rūm col-
lapsam.
Eli-
nat con-
cubina-
tu-
fuas. Latera itinerantium stipabant; fre-
quentabantur una nuptiæ; & cognomento
Hono-

1650.

Herorum superbæ in convivantium tripu-
diis , pronubārum instar , prima occupa-
re subsellia jubebantur. Imò & id non
semel observatum (quod in honestioribus
Sponsis mos patrius habet) dote suā ac
supellectile instructas magno multorum co-
mitatu ad ipsas Clericorum domos solen-
niter deductas esse. Usque adeò nihil clam
haberi curabant salaces genij , quin podo-
ris juxtā ac famæ prodigi , labes cum pom-
pâ quasi ac scenâ producebant. Vix dici
potest , quantam ea vitæ turpitudo conci-
liârit Clericalis Ordinis honori jacturam ,
Religioni opprobrium , apud populum
offensionem. Inter primas igitur novi im-
perij curas fuit , ut ab impuro concubina-
tu Dicēsis emundaretur. Ne quid au-
tem impedimenti crearent Archidiacono-
rum ac Prælatorum querelæ , jus corri-
gendi Concubinarios tam Clericos , quam
Laicos ex privilegio & consuetudine sibi
vendicantium , pactione & cautelâ salutari an-
tevertit. Cæterū gravis erat , & prolo-
quentis animi munditiem spirans oratio ,
quam in concubinatum invectus per hos
dies *Christphorus Bernardus* in formâ
edicti typis evulgatam toti Provinciæ inti-
mabat. In hac dolebat multa , docebat
plura , sed plurima execrabatur. Et quam-
vis antè , quoad punitionem Concupi-
tum , illæla Archidiaconorum jura pactus
esset ,

esset, haud tamen omittebat eorum perstringere socordiam, qui cum sub asserto juris præsidio non scandala duntaxat tollere, sed & omnem ejus occasionem funditus evellere debuissent, intempestivâ tamen lenitate, vel conniventia peccatis alienis tantò universim se obstrinxerint periculosis, quanto Superiorum indulgentia vitia singulorum creverint securius. Interim omnibus de Clero ac singulis imperabat, qui focarias vel suspectas quascunq; mulieres adhuc foverent domi, viso statim, lectoque præsente tunc edicto, adeò procul & ad tot ab habitatione millaria à se amoverent, ut sublata credi posset omnis sinistra suspicio & ulterior occasio consuetudinis scandalosæ. Qui septimanas intra sex (quod illis spatium ultimò præfigebat) jussis non paruerit, non tantum ijs poenas sacro juri insertas, sed si crescente etiam malitiâ mitiorem hanc viam contumaciter posthaberent, absq; conditionis, vel ætatis respectu fortem manum comminabatur. Ne quâ tamen novâ conspergeretur labo dignitas Sacerdotalis, satius habuit rigorem in solas mulieres exasperasse. Et ideo quoque Ministris ac Magistratibus locorum demandabat, ut si quas jam ante suspectas clandestino forte reditu, vel per ambagem in Clericorum ædes iterum irreplisse deprehendant, in infames hujusmodi peccati

di personas sine loci reverentiâ , vel ullo violandæ immunitatis metu manus injiciant, & feriam, notamque mandantis voluntatem exequantur. Certè fuit hoc pietatis pharmacum tam efficax, ut squallentis anteà Cleri facies mox comparuerit senior; tam verò salutare, ut propè soli festinato, felicique concubinatûs exilio adscripserint non pauci secutas annorum ubertates.

20. Sed hic ipse annus ingravescente anno Re frumentariae inopiam in summa mentariâ in opia sub venit. ob rei frumentariæ inopiam in summa caritate erat, adeò ut tritici octodecim, siliginis verò modium quindecim Imperialibus veniret. Jamque passim grassante fame audiebantur miserabiles egenorum quiratus panem, panem depositum; quorum commiseratione *Christophorus Bernardus* jussit cellas passim frumentarias laxari, perque pagos & oppida gratis frumentum distribui. Sed & eo paulatim deficiente ad exteris misit Regiones, qui supplementa undique conquererent publicæ egestati sublevandæ. Quò commodius etiam posthac quævis mercium genera vel ab Embdano portu, vel ab Urbe Zutphanensi, opportunitate navigiorum advehidetur, ipsos alicubi Amisiæ, & alibi Berckelæ, amnium alveos dilatari cupiebat, jam tum magnis illis quos vasto animo fovebat, conceptibus præludens. Adeò Principis